1934.

Ze Vsetína.
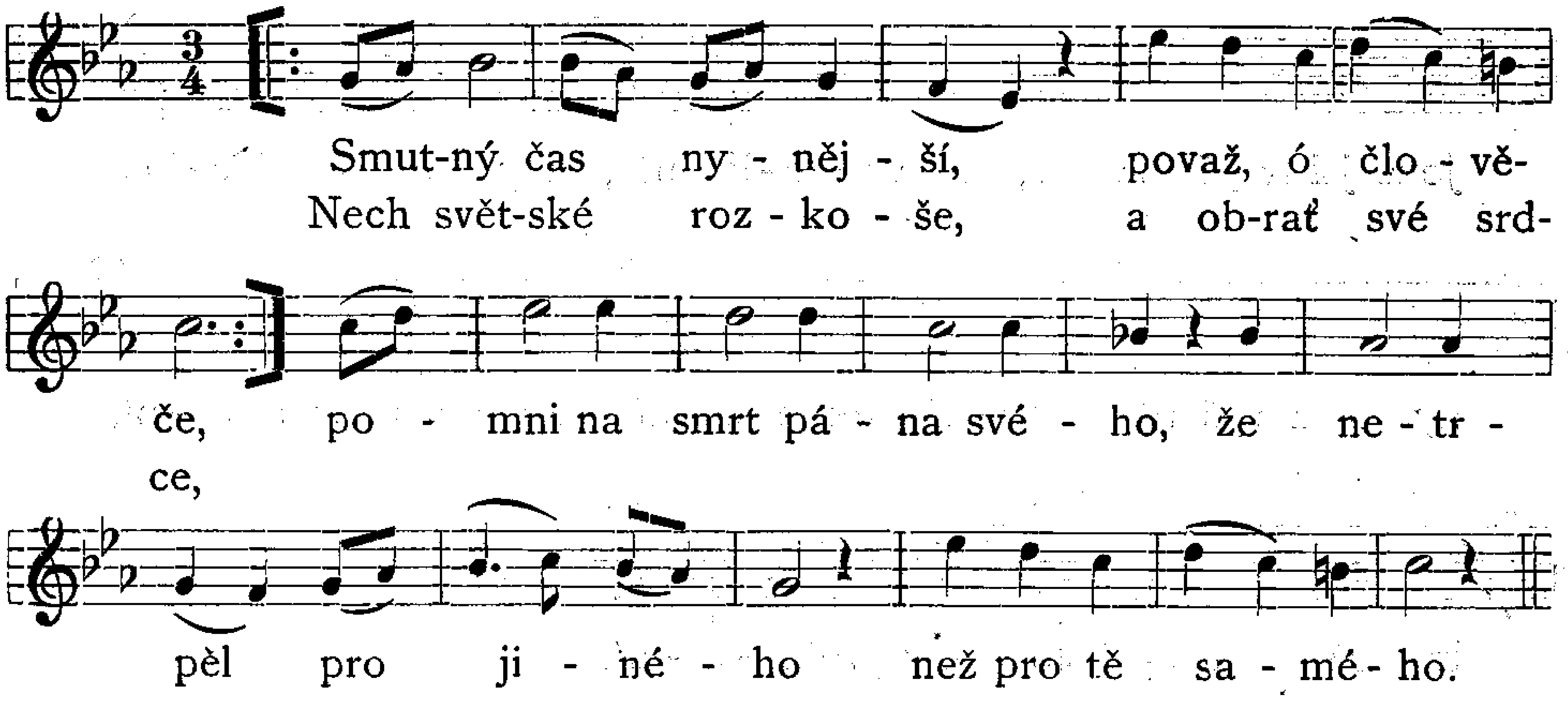
Smutný čas nynější
považ, ó člověče,
nech světské rozkoše
a obrať své srdce,
pomni na smrt pána svého,
že netrpěl pro jiného
než pro tě samého.

Vejda do zahrady
jak se krví potí
žalostně vzdychajíc,
vidouc kalich smrti;
pán mocný nebe i země.
všechno to snáší pro tebe,
ó hříšný člověče!

Pohleď a uhlídáš
tam Jidáše zrádce,
kterak zástup vede
na pána Ježíse,
dal se jíti a svázati,
jen abys byl vděčný smrti,
ó hříšný člověče!

Pohleď, jak ho vedou
k Anášovi zlému
tuze svázaného
pána nevinného,
poličky též i plivání
snáší rád pro tvé spasení,
ó hříšný člověče!

Hle, jak jej bičují
též i korunují,
že místa celého
nikdež na něm není,
krev oči i tvář zalívá,
rozpomeň se, duše milá,
že jsi tím ty vinna.

Pohleď, jak jde z města
na místo popravné,
pod křížem padajíc,
jsouc všechen ztrápený,
již podstoupil smrt nevinný,
ty jsi vinen hříchy svými,
člověče přebídný!

Protož, ó hříšníče,
vidouc pána svého
na kříži ukrutně
pro tě rozpjatého,
lituj a plač, čiň pokání,
dokud máš čas k smilování,
tak dojdeš spasení.